

РЕШЕНИЕ

№ 198

гр. София, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9122** по описа за **2022** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Столична община, чрез процесуалния представител Д. Ц., срещу решение от 08.07.2022 г. на Софийски районен съд, НО, 101-ви състав, постановено по НАХД № 97 по описа за 2021 г. на СРС, с което е отменено Наказателно постановление № 324971/11.12.2017г. на Зам. - кмета на СО. С цитираното НП на Б. Д. Н., на основание чл.35, ал.7, т.1 от Наредбата за реда и условията за пътуване с обществения градски транспорт на територията на Столична община (НРУПОГТТСО) е наложена глоба в размер на 200 лв. за извършено на 19.11.2017 г. нарушение на чл.18, т.1, б."а", б."б", б."в" и чл. 35, ал. 1, във вр. с чл. 34, ал. 3 от Наредбата.

С касационната жалба се твърди, че решението на районния съд е незаконосъобразно и неправилно, постановено при съществени процесуални нарушения.

В съдебно заседание касаторът иска отмяна на решението на СРС и постановяване на ново от АССГ, с което да бъде потвърдено изцяло наказателното постановление.

Ответникът по касация се явява лично в съдебно заседание. Моли решението на районния съд да бъде потвърдено.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност

на касационната жалба и моли АССГ да потвърди решението на СРС.

Административен съд - София град, XI касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационна жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН, от надлежна страна и срещу подлежащ на касационен контрол акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна, а оспорваното решение е правилно. Съгласно разпоредбата на чл. 11 от ЗАНН, относно обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс (НК), доколкото ЗАНН не предвижда друго. Относно давността за погасяване на административно-наказателното преследване ЗАНН не съдържа разпоредби, поради което приложение намират съответните текстове на чл. 80 и чл. 81 от НК. Съгласно чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК, вр. с чл. 11 от ЗАНН, административно-наказателното преследване се изключва по давност, когато то не е възбудено в продължение на три години от извършване на нарушението (чл. 80, ал. 3 от НК). Предвид чл. 81, ал. 2 от НК, вр. с чл. 11 от ЗАНН, давността се прекъсва с всяко действие на надлежните органи, предприето за преследване спрямо лицето, срещу което е насочено преследването, но съгласно чл. 81, ал. 3 от НК, независимо от спирането или прекъсването на давността, наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в чл. 80 от НК. Наличието на специалната норма на чл. 34 от ЗАНН, уреждаща случаите, в които административно-наказателно производство не би следвало да се образува, а образуваното такова да се прекрати, не изключва прилагането в общия случай на срока на абсолютната давност по чл. 81, ал. 3 от НК.

В случая на Б. Д. Н. е наложена глоба за нарушение на чл. 18, т. 1, б. „а“, „б“, „в“ и чл. 35, ал. 1, вр. чл. 34, ал. 3 от НРУПОГТТСО, извършено на дата 19.11.2017г./ посочена и в АУАН, и в НП/. Това е моментът, от който започва да тече давността за административнонаказателното й преследване, съгласно чл.80, ал.3 НК, вр. чл.11 ЗАНН. Според правната уредба, в сила по време на извършването му и приложима съгласно чл.3, ал.1 от ЗАНН абсолютната давност е 4 години и 6 месеца /3 години по чл.80, ал.1, т.5 НК, вр. чл.11 ЗАНН плюс половината от тези 3 години, равняваща се на 1 година и 6 месеца, по чл.81, ал.3 НК, вр. чл.11 ЗАНН/. Следователно, считано от 19.11.2017 г. срокът на абсолютната погасителна давност по чл.81, ал.3 от НК, във връзка с чл.80, ал.1, т.5 от НК от четири години и шест месеца за процесното деяние се явява изтекъл /на 19.05.2022г./. Давността погасява възможността за реализирането на административнонаказателната отговорност, следователно изключва възможността за реализиране на материалното санкционно правоотношение изобщо, респективно води до отмяна на НП.

Поради изложеното настоящият касационен състав намира, че решението на СРС, като краен резултат - отмяна на НП, е правилно и следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, Административен съд – София град, XI касационен състав, на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.07.2022 г. на Софийския районен съд, НО, 101-ви състав, постановено по НАХД № 97/2021 г.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: